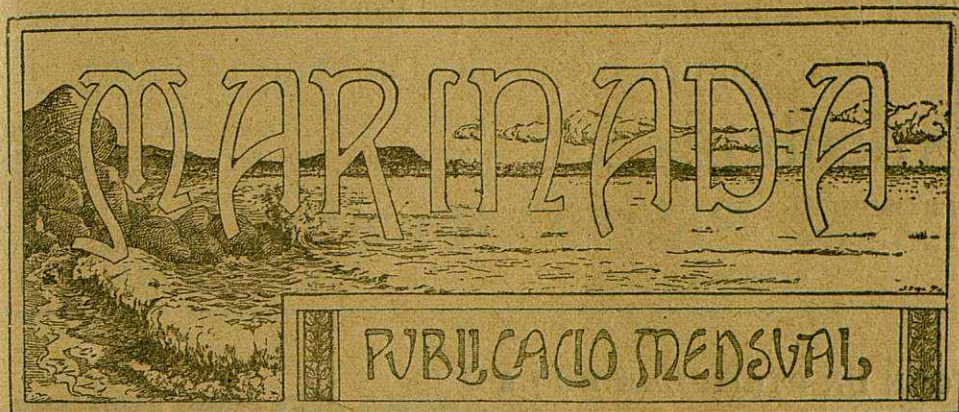

Novembre 1930

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Resseguint el Montseny, per Lluís Barceló i Bou.—
La Boja (poesia), per Rafel Vilà Barnils.—Estampes
de Cardó, «Dues paraules abans de començar» i «L'
Ermita de l'Angel», per Josep M.ª Guàrdia —Què és
l'amor? (poesia), per Jaume Tuneu i Pol.—Germana
Cigala (poesia) del llibre «La Vall de Núria», per P.
Hilari d'Arenys de Mar (Caputxí).—Concursos musi-
cals «Institució Eusebi Patxot».—Desig (poesia), per
Josep Utesa i Batlle —Publicacions rebudes.—Con-
curs infantil del «Cau de la Costa Brava».—Musicals:
Concert benèfic.—Crònica local.—Registre Civil.—
Moviment del Port.

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU : **Ricard Rocafort** (SUCCESOR DE
A. MASSANA)
Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrre — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Annarios Bailly-Baillièrre y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume BARCELONA : : Call, 21 :
TELÈFONS 19.115 i 74.712 St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Calle de Provenza, 203 - Barcelona

I

En sortir de la vila ja veiem l'ermita penjada com un niu en uns penyassegats que al primer cop d'ull ningú diria que els homes puguin anar-hi. Solament la fe podia en els seus principis fer el miracle d'alimentar-hi el Sant en la seva cova per medi d'un àngel que en forma d'àliga o esparver li portava un panet cada dia des de Sant Marçal. I com la fe, si no aplanava les muntanyes, fa que els homes arrangin els camins per a resseguir-les totes, amb penes i treballs obriren un corriol en els llocs més abruptes i els devots completaren l'o-

Aquesta castanyeda crida tot seguit l'atenció per les soques dels castanyers, curtes i rabassudes. Semblen botes de vuit càrregues, retortes les unes, bonyegudes les altres, i algunes buides de dins, de les quals s'haurà tret la terra de castanyer tan sol·licita

da per el cultiu d'algunes flors ciutadanes. Són castanyers que han sofert tots els vituperis dels homes i del temps. Tots han estat coronats a deu o dotze pams d'alçada qui sap els segles que deu fer. Les soques sembla que encara facin una contorsió dolorosa com si es reblinuessin de tant patir, i algunes mig cremades donen a entendre que han sofert el turment del foc per a fer-les parir algun conillot que s'hauria entafurat en llurs entranyes.

Deixem aquesta castanyeda tot rumiant les quarteres de castanyes que deu haver llevat, i ens sorprenen de sobte els primers faigs, els quals no duren gaire perquè tot seguit arribem a un paisatge on no hi ha més que roca nua i pelada amb l'ermita de Sant Segimon en la cresta de la carena del davant.

El camí comença a fer-se difícil. En un collet, al peu del corriol, hi ha un petit oratori rústec, com un pedró, i cosa d'un centenar de metres va ésser necessari per a fer el camí, obrir pas en la roca viva, vorejant un torrent al fons del qual hi han uns saltants d'aigua magnífics.

Si no fos que ens trobem a les envistes de la capella, diríem que allò són els sots de l'infern. Els espadats de roca d'un costat i l'altre fan venir el cor petit, i sembla que a cada moment poden despenyar-se muntanyes de roques que ens aixafarien com a una formiga, com a l'animalet més insignificant.

Per a sortir de l'infern comencem a fer ziga-zagues en una pendent horrosa fets els ulls en l'ermita que hi

ha al damunt com un far de salvació. Qui més qui menys, tots donem mostres de cansament; la respiració és fatigosa, el cor dóna bots dintre el pit com si volgués fer més anguniosa la nostra situació.

Quan ja estem a punt d'arribar a la capella l'espetic d'un tro ens fa aixecar els ulls al cel, i al mateix temps quatre gotes grasses i fresques sembla que vulguin insinuar que cal preparar-nos per a pendre un bany. El camí llavors fa una llarga giragonça, i els qui no tenen paciència per a seguir-la s'enfilen de dret costa amunt per a arribar primer, sense tenir en compte que a muntanya les dreceres si no són ben conegudes solen donar mals resultats.

Arribem a St. Segimon (1.260 metres) sense mullar-nos perquè la turbonada ha estat escombrada pel vent, i on creïem trobar un refugi net i endressat, no hi veiem més que corralles. Tant la capella com la casa habitació està tot tancat i barrat i no es veu ànima viventa enlloc. (S'obra de 15 de Juny a 15 d'Octubre).

Per a descansar aprofitem el temps contemplant Viladrau als nostres peus, i l'entrellaçat de serres de les Guilleries; al lluny la dent de El Far i els penyassegats de Tavertet i serra d'Aials.

Un xic refets visitem les coves que totes regalimen aigua, tant, que fins la del Sant ens sembla un mal refugi.

Amb penes i treballs guanyem el cim de la carena on hi ha la capella de St. Miquel dels Barretons (1.340 metres) i podem contemplar a pleret la plana de Vic i alguns dels pobles i viles que l'animen.

D'allí a Matagalls (1.700 metres) res més. La muntanya puja lentament tot planejant. El paisatge és llis i pelat, sense altra vegetació que uns ginebrons amatats a terra que pugen escassament un pam. On hi ha una mica de terra l'herba ho tapissa tot però la roca pelada treu el nas en molts indrets.

Fa un vent de marína força fret. El cel cobert d'unes nuvolades grasses que es van arredossant cap al pla de Girona, ens fa posar en guarda, tement que a l'hora menys pensada ens poden enviar un xàfec i deixar-nos com a gallines molles.

Amb pas lleuger anem pujant tot contemplant al cim la creu, que sembla que fugi de nosaltres perquè mai acabem d'arribar-hi. Altres colles d'excursionistes veiem que van en la mateixa direcció talment que si tots plegats ens haguéssim donat cita.

I, cosa estranya: un cop arribats al cim no en fem cas, i passem de llarg, perquè el cel, cada volta més ennuvolat, ens fa tèmer una mala jugada.

LLUIS BARCELO i BOU

(Seguirà)

La Boja

La veureu per la plaça tot el dia
grogua la cara qu'altre temps fou roja;
sa vista airada apar que desafia...
¡des que és mort son fill s'ha tornat boja!

Tan prompte seu, com corre adalerada;
tan prompte riu ben alt, com llagrimeja;
tantost parla, com canta esbojerrada
mirant a fills i mares amb enveja.

Pro sa cançó, sa parla, ses rialles,
són pel fillet que té en el cementiri;
quan plora, és qu'el contempla entre mortalles;
quan riu, és qu'el veu viu com flairós lli.

La mainada i els grans, quan se la miren
llençant xiscles d'esglai, tots fugen d'ella...
¡sembla aquell temps joiosos que partiren
qu'era del poble xic la flor més bella!

Mes, ai! aquells ullets ans plens de joia
reflecten desesper tot el sant dia
i aquell cabell tan ros, quan era noia,
ara esbullat pel vent és, amb follia.

Sols en son cor, la calma un xic impera,
quan veu del seu fillet la fossa freda,
doncs fits els ulls al cel, groga com cera
resant hores i hores, allí es queda.

Mes, al marxar d'allí ja s'esbojerra,
i canta, i riu, i plora, i crida i balla...
¡l'enteniment perdut, jau en la terra
qu'el fill qu'és soterrat, té per mortalla!

RAFEL VILÀ BARNILS

Estampes de Cardó

Dues paraules abans de començar

Sots el nom d'«Estampes de Cardó» vinc a brindar-te, amic lector, un troç de la meva vida. Estava al fer-les, moralment malalt, em calia per guarir la meva melangia, l'aire sanitos de les muntanyes, l'ardidesa dels raigs del sol fujetejant la meva pell i la quietut sublim de la vall.

Un amic meu, metje de bona fama, va recomenar-me la Vall de Cardó.— Ves allí—va dir-me—no pensis en res, pren cura de sol, contempla tot aquell bé de Déu de paisatge que s'hi ovira, assaboreix l'aigua frescal i bona de ses fonts, i, perd ànsia que tornaràs fet un altre.

Vaig estar un temps indecís, si creure al meu sincer i bon amic i anar

Cardó o bé restar a la meva amada Barcelona. No recordo bé el que fou, que acabà amb la meva incertitut, el cert és que sense saber com, em trobí, després d'unes hores de penós viatge, a la deliciosa vall de Cardó.

Veritablement allunyat del món, fent vida mig monacal, car em separava sempre de l'orgia dels estiuejants que van a reposar (?) vivint més turbulentment que en la ciutat, la meva ànima s'atemperà, començà a gustar de la vida, aprengué a estimar la joventut i la naturalesa, i enfortida pels sanitosos aires de la Serra i Creu de Santos, cremada pel sol que vessa tota una vida per la vall, endolcida per l'harmonia dels llocs i batejada per les aigües de Sant Roc, la Columna i Font del Pastor, aprenguí a riure i gaudir plàcidament.

Em semblava mentida el sobtat canvi. Sentia en mi una força sobrenatural que em feia conèixer d'un troç lluny la vida humana... Quina lliçó, amic lector, aprenguí en tres mesades!

Ara conec els homes i els seus sentiments, i passo els jorns beneïnt l'amic que m'aconsellà, i sols per remercier-li, ja que altre cosa no puc fer, he volgut donar a llum aquestes estampes escrites en la vall joliva de Cardó, fins ara ignotes i arreconades en el fons del calaix de la meua taula de treball.

Accepte-les, també tú, lector amic, de bon grat.!

JOSEP M^a. GUARDIA

Ciutat de Barcelona, Agost de 1930.

L'ermita de l'Àngel

L'Ermita de l'àngel es troba a un quart abans d'arribar al Balneari de Cardó, i per cert ben enlairada. Es una ermita noble, austera, que convida a reflexió a l'excursionista que li dedica una visita.

El camí que mena a ella és un bon xic pedregós i la gent del Balneari no hi té tirada a anar-hi, sens dubte per la separació que hi ha, o tal vegada perquè per assolir-la li cal menjar un xic de pols de la carretera, però, el que hi puja disfruta d'una visualitat força agradable, monacal.

L'acció del temps ha ajudat a enderrocar ses velles parets, però, les poques desferres que resten senceres, junt amb els xiprés que al seu entorn hi hà, donen una nota força agradosa a l'esperit excursionista, que sempre deu mostrar-se ardit, noble, místic, caritatiu i romàntic.

Sense eixes avans esmentades condicions no pot l'excursionista gaudir de les meravelles que Natura sol impremtar en tots els paisatges de nostra estimada terra.

L'ermita de l'Àngel, és l'avantguarda del Balneari, es «l'eveil», que vigila per la pau i el recolliment del lloc. D'allí la vall es veu extensa, exhuberant, quelcom deformada per la part d'enfront, degut a les congestions que li fan fer les muntanyes que la cerquen, però sempre agradable i orgullosa, imposadora i majestàtica. Les postes de sol, desde l'ermita del Àngel, són sempre admirables, hom hi passa hores i hores sense cansar-se, endevinant arreu ara belleses insospitades, ara paisatges delitosos, fins i tothom veu brillar en el fons de la congestionada vall, com estrella salvadora, la cristallina aigua del riu Ebre. Es un espectacle imposador! Jo crec que la Providència sol atorgar concepcions extraordinàries, belleses increades a totes aquelles coses que hom menysprea, perquè dintre seu, tenen una força, una estructura, una atracció difícil de capir i conseqüentment de descriure.

En eix cas es troba l'ermita de l'Àngel.

De l'ermita de l'Àngel, Cardó, el Balneari, es veu enfront de la vall, petit, apinyat, muntat sobre l'abim, com si penedit de l'abandó que té a aquesta ermita, que li vetlla el son, és volgués humilià.

L'ermita misericordiosa, per entre ses nafres, riu bonament de la poruguesa del Balneari i veureu que al cap-vespre li deixa arribar una llum d'or vell que enamora.

Fins amb aixó es mostra delitosa la bona ermita, fins en aquest dó amical i generós deixa entreveure la seva virtut: estimar els consemblants, els poderosos, els que l'abandonen a l'embat dels elements, i fins els qui menys misericordiosos encara, ni tan sols saben adreçar-li una mirada de comiat.

Pobre ermita, quin quadre tan formós, quin exemple tan clar no dones a aquestes persones que no saben flairar—perquè han perdut l'esperit sensitiu—la fragància de viola boscana que amorosament, sots el blau cel de Catalunya, saps escampar humilment i resignada al teu redós!.

Jo que visc en les lluites del món, jo que conec els cors dels homes, jo que he fet de la meva vida un farcel, de somnis, deplo ro la solitud en que et deixen els humans, bona ermita de l'Angel, però, tal vegada val més així; la teva vida, si be hi han sargantanes i altres bestioletes que van desfent els teus murs, que son la teva existència, amb els seus cataus, no hi han aquelles tristeses ni aquells desenganys amb que l'humanitat cristiana paga els favors dels seus consemblants.

Jo t'admiro i fins et tinc enveja, ermita de l'Angel, la que saps aplanar Cardó amb tota sa grandesa, sota tos peus humils, la de les belles visions, la de postes de sol admirables i la quina, plena d'un infinit amor, en els cap-vespres saps enviar a tots els que estiuegen en el Balneari un raig d'or vell, que és senyal de nova vida, de vida que es fa eterna i estimar; perquè té quelcom de pàtria, de fè i d'amor, que nosaltres, els que som humans, no sabem definir perquè no tenim l'esperit prou clar, l'enteniment prou ample i l'ànima menys numèrica.

Salut! la bella ermita estratègica que has esplaiat la meva ànima, tota melangia, i has fet volar el meu esperit ben amunt, tan amunt, que ha topat amb aquest blau de cel que et cobricel la i que és tota una esperança.

El meu tribut més sincer, ermita de l'Angel, avant-guarda de Cardó!.

JOSEP M.ª GUARDIA

Vall de Cardó, Ermita de l'Angel,
Juliol 1929.

QUE ES L'AMOR...?

L'amor és la passió del cor latent,
que ofega el pensament,
i porta presonè a qui l'acarona;
l'amor és una flama d'il·lusió
que l'home fa traidô
pels maleïts plaers de poca estona.
L'amor és el narcòtic de l'esperit,
que deixa embadalit

el pobre que s'ajup a sa embastida;
 l'amor és la senyera criminal
 que condueix al mal;
 l'amor és fonedís; és la mentida.
 L'amor és un camí sense camí,
 cobert de foll verí,
 voltat de grans abismes de penúria;
 l'amor és com la sorra del desert
 que vola mentres perd
 el rodamont que petja sa flonjúria.
 Ho sé; i com temerari, vaig enllà;
 i em deixo empresonà
 com l'innocent infant que no somnia.
 ¡Qui sap si quan voldré girar l'esguard,
 potser, ja hauré fet tard!
 I, arreu, sols trobaré l'ignota via.

* * *

L'amor és l'il·lusió, el sagrat anhel
 de veure lo del cel
 que brilla més que tot lo de la terra;
 l'amor és una flama de dalit
 que alenta l'esperit
 per fer-li despreciar tota desferra.
 L'amor és la virtut que més ardeix;
 és bàlsam que guareix
 les nafres de l'absurda indiferència;
 l'amor sempre alleugera nostra creu;
 l'amor és cirineu
 que ajuda a soportar tota inclemència.
 L'amor és el camí dret i segû,
 per on no es perd ningú,
 anant cap a l'altar dels sacrificis;
 l'amor és l'únic sol de dins la llar;
 l'amor és l'únic far
 que ensenya el port als naufrags dels mals vicis,
 Ho sé; i, perquè m'ho crec, tenir-ne em plau;
 i goso sent esclau
 de la virtut divina que enlluerna.
 Es Déu qui va sembrar l'aïtal llavor
 que grilla amb ufanor,
 quan l'home veu en Ell la llum eterna.

JAUME TONEU i POL

Germana Cigala

Sol a tot arreu, les vinyes verolen,
són roents de sol marges i camins
els ocells no volen
ni sortir, esperen els bons dematins.

Té el camp un crit, només una nota,
el cri-cri intens que no para mai,
la bugor que flota
sobre la figuera que no sent desmai.

Infla l'esperit un cant de cigala;
el convent dels Angels té per ombradiç,
com si fos un ala,
la figuera guerdà d'aquell pla d'Assís.

Hi ha a tot arreu fenacos i palla
d'unes tiges fermes, canyes de llistó
el cri-cri no calla,
el sol és la dalla tota roentor.

Acud Sant Francesc, crida la cigala:
—Germaneta, vola, vina cap a mi,
i com una bala
damunt la mà canta aquell viu cri-cri.

Li diu Sant Francesc:—Germaneta, lloa,
canta cada dia, sempre, Déu, Senyor,
i llavors arroa
amb un cant que brunz sota la calor.

—Vola. Marxa. Va cap a la figuera
com si per ella fos immens palau
cada dia era
un concert vivíssim sota aquell cel blau.

Cel de dematí, cel d'estiu en hores
de la gran canícula, no hi ha colors;
volen les espores
i les vespes brunzen atuint les flors.

El sol és ardent; sota el sol de batre
cada dia xiscla vora del convent
fins ésser les quatre
la cigala canta, no para un moment.

Passa una setmana, hora del migdia,
hora ben feixuga, tot va ple de son
i més fort s'oïa
el cant de la cigala; ningú no el respon.

Ja fa mal de cap, Sant Francesc la crida
bo i dient als frares:—aquest enrenou
és ja fora mida—
d'aquest cant, germana, potser n'hi ha prou.

Frares que lloem Déu que ens exorta,
aquesta ens parla com un sermó breu.
Ves-te'n cap a l'horta
ves-te'n cap on vulguis, tot el camp és teu.

Clar d'un dematí, sol a totes bandes,
els pàmpols ja cauen perquè són cremats,
els mosquits fan randes
i volen i corren tots arreplegats.

La figuera és muda tota ben callada
la cigala fora i no s'ou un crit,
és aquietada
la casa dels Angels com si fos de nit.

Tot el pla brunzent sona com orquestra
i canta la guatlla ja desde el juny
i cada finestra
és encavalcada; la cigala és lluny.

P. HILARI d'Arenys de Mar (Caputxí)

(Del llibre «La Vall de Núria»)

INSTITUCIO PATXOT
PREMIS MUSICALS

Eusebi Patxot i Llagustera

VII Concurs

Any 1930

N'Eusebi Patxot i Llagustera, pianista empordanés, natural de Sant Feliu de Guíxols, morí en aquella ciutat el 12 de Juny de 1893, a l'edat de 47 anys.

L'*Orfeo Català* de Barcelona, associant-se als desitjos d'En Rafel Patxot i Jubert, el qual amb aquests Premis musicals ha volgut honorar pietosament i escaienta la memòria del seu difunt pare, adreça als compositors catalans el present

CARTELL

La Direcció dels Premis Musicals Eusebi Patxot i Llagustera, creu de la més alta conveniència estimular la producció del gran gènere líric per a l'escena; a aquest fi, fou ofert l'any 1925 per a ésser otorgat el present any 1930 un premi de 10.000 pessetes a l'obra d'aquest gènere que presentés els necessaris mereixements. Com sigui que aquest premi no ha pogut ésser adjudicat perquè les obres presentades no arribaven als mèrits desitjats, com tampoc els llibrets escollits, la Direcció a dalt esmentada, persistint en la seva creença i en el seu propòsit, posa novament a concurs una obra del gènere en qüestió, doblant la quantia del premi, com a continuació es detalla.

PREMI DE 20.000 PESSETES a la millor obra lírica per a l'escena (drama, comèdia, etc.) en tres o més actes, sobre text català tot ell musicat, o sigui amb exclusió de parlat. En igualtat de mèrits musicals, serà preferida l'obra de majors qualitats escènico-literàries. Acompanyarà a cada partitura una reducció per a cant i piano i una còpia del llibret.

Els compositors que concorrin al present Concurs han d'ésser de terres de llengua catalana (Catalunya, Balears, València, Rosselló, etc.), o han de tenir, quan menys, *deu* anys de residència en alguna de les encontrades on es parla la llengua nostra. L'*Orfeo*

Català podrà exigir dels autors premiats la documentació necessària per a justificar aquesta condició.

En publicar-se alguna de les composicions premiades, serà obligatori d'estampar en el lloc més escaient, que l'obra ha estat premiada en els *Concursos Eusebi Patxot i Llagustera*, divent així mateix precisar l'any corresponent.

En Rafel Patxot i Jubert es reserva el dret de publicar aquelles composicions premiades que bé li sembli, i retenir del producte de la llur venda les despeses de publicació, deixant a benefici de l'autor els rendiments successius.

L'*Orfeo Català* es reserva el dret de fer executar, sempre que vulgui, les composicions premiades, els manuscrits de les quals passaran a formar part del seu Arxiu-Biblioteca i en cap cas no podran sortir-ne. Si l'autor d'alguna de les obres premiades en desitja còpia, l'*Orfeo Català* la farà treure, essent-ne la despesa a càrrec de l'autor.

La propietat de les obres premiades queda a favor de llurs autors.

Es potestatiu del Jurat el deixar d'adjudicar els premis, en tot o en part, per raó del magre valer de les obres presentades.

Les composicions, que hauran d'ésser rigorosament inèdites, s'enviaran a l'*Orfeo Català* (carrer Alt de Sant Pere, núm. 13) a nom de Joan Salvat, Secretari dels Concursos Eusebi Patxot i Llagustera, i cada una d'elles portarà un lema.

TERME D'ADMISSIO: *Fins per tot el dia 30 de Juny de 1935.*

El veredict del Jurat es farà públic el dia 1.er de desembre de 1935.

Per a conèixer l'autor premiat quan es publiqui el veredict del Jurat, aquest demanarà l'envio d'uns quants compassos de la composició premiada, acompanyats del nom i residència del guanyador del premi.

L'autor premiat serà degudament convocat a recollir el premi en una data compresa dintre dels tres mesos següents a la publicació del veredict. Els compositors que, en circumstàncies normals i havent estat convocats per tres vegades, no es presentin a recollir els premis dintre els tres mesos assenyalats, s'entendrà que renuncien als drets llurs.

Les obres no premiades es retornaran a llurs autors durant els tres mesos següents a la publicació del veredict, mitjançant la

presentació del lema i els sis primers compassos. Les que no es retirin durant el dit terme, l'*Orfeó Català* es desentén del compromís de guardar-les.

Les obres seran fallades pel Jurat que actuarà per al XIII Concurs dels Premis Musicals Concepció Rabell i Cíbils,

Barcelona, 1.er de desembre de 1930.

JOAQUIM CABOT, PASCUAL BOADA,
President del *Orfeó Català* Secretari de l'*Orfeó Català*

DESIG...

Pastoret que de les muntanyes
ets un fervent amic,
tu que d'elles saps coses estranyes
digam-ne un conte ben bonic.

Diuen que en elles hi han fades
bruixots i dracs gegantins,
i també que en hores reposades
s'hi senten cantar serafins

Que hi han arbres que tenen història
que no es sap qui els va plantar.
Que allí se sent la cridòria
de la gent que a ciutat hi ha.

D'aquella boscuria solitària
forses coses voldria saber-ne;
quiscuna història que no fos imaginària,
que en el fons del meu cor logrés arribar-ne.

Ja sé que en conten coses escabroses,
i crims de bruixes maleïdes;
i de donzelles desaparegudes
per mals cors posseïdes.

Conta'm pastoret una història
d'aquestes muntanyes escabroses;
potser aquest desig meu és una cabòria...
potser és la més ínfima de les coses...

JOSEP UTESA i BATLLE

PUBLICACIONS REBUDES

MONOGRAFIES MEDIQUES

«Els nous tractaments de les tuberculosi quirúrgiques (Mètodes quirúrgics)», per A. Aimes, és el fascicle 41 d'aquesta publicació. Es la continuació del volum anterior i en el qual s'ocupa l'autor dels mètodes operatoris aconsellats i d'ús més corrent per a apressar la guarició de les tuberculosi quirúrgiques.

Embestint de plé el tema, el doctor Aimes, dedica un capítol a la simpatectomia periarterial i seguidament un altre als empelts òssis, sobretot al mètode de Vignard. Però al què dóna més extensió és al mètode de Robertson Laval, el qual nom ocupa bona part de la Monografia.

La gran pràctica operatoria del doctor Aimes, li serveix per a valorar i aconsellar els mitjans que tenen més probabilitats d'èxit. Parla amb un complet coneixement de causa i es veu en les seves afirmacions l'home habituat i pràctic que sap el que es diu perquè ho ha provat i n'ha vist els resultats i per això afirma sovint les seves paraules amb estadístiques personals.

El fascicle acaba amb un apèndix per a parlar d'una nova medicació, el clorhidrat de colina, encara en estudi però que els primers resultats han estat altament encoratjadors.

La Monografia va il·lustrada amb 18 gravats com aclariment del text.

El Noticiari insereix: Els cursos lliures, per J. Aiguader i Miró.— Biografia del doctor Josep M.ª Roca Heras (conclusió), per J. Freixes i Freix-

xes.—«Enciclopedia Arnau de Vilanova».—Llibres i fascicles.—Sumari del número vinent.

* * *

Per manca d'espai en el número passat, no poguérem donar compte d'haver rebut per mediació de nostre bon amic i col·laborador En Jaume Tuneu i Pol, del recull de composicions i poesies dedicades en homenatge al il·lustre novel·lista el Dr. Martí Genis «*A la font del Desmai*», en romeria poètica.

Es un bon ramell de composicions i poesies, totes d'un gust exquisit, que palesen el fervor que senten un bell estol de pulcres escriptors i poetes vers l'eminent autor de *Ju-lita*, *La Reineta del Cadí*, *Mercé de Bellamata*, i fa poc temps *Gaspres de mar*, i també el culte que rendeixen a les belles lletres.

Vegeu les signatures: Antón Busquets i Punset, Miquel Bosch i Jover, Josep M. Vilarmau, Jaume Tuneu i Pol, Esteve Busquets i Molas, Martí Genis i Aguilar, Jaume Collell. Prev. Josep Salarich, i Pere Verdader, Prev.—Al final del llibret, una llista d'adhesions a l'homenatge s'ajunta a aquesta florida de entusiastes de nostra bella parla.

Verament, al llegir aquelles planes, hom sent enyor del escalf de companyonia en el conreu de les lletres que tan bé saben copiar aquestos fills de la bella Plana de Vic.

Han arribat a nostra redacció els setmanaris *Baluard de Sitges*, *Proa de Mataró*, *Sol Ixent* de Cadaqués, i *Lluïta* de Granollers. Amb gust, amb tots ells establim el canvi.

Notem el canvi de format d'*Acció Ciutadana* el setmanari d'Olot de poc temps sortí a llum.

CONCURS INFANTIL

El Museu de Palamós «Cau de la Costa Brava» desitja de fomentar el gust a l'art en els infants d'avui, entre els quals pot haver-hi algun artista de demà, convoca un Concurs de Pintures i Dibuixos del natural entre els nois d'aquesta vila de 9 a 14 anys, en les següents condicions:

- 1 PINTURES: Tema «Marines de la Costa Brava», ja sia al pastel, a la aquarel·la o a l'oli.
- 2 DIBUIXOS: Tema «Masies», al llapis, a la tinta o al carbó.

Es concediran almenys un primer i un segon premi per a les pintures, i un primer i un segon premi per als dibuixos, sempre que se'n presentin de

mereixedors d'aquesta distinció, a gust del Jurat.

Cada concursant no podrà concórrer amb més de tres treballs, els quals deuran anar degudament acondicionats sobre cartró, cartolina, etc.

Tamany mínim 20 centímetres, màxim 40 cent. en la dimensió major.

Dels treballs rebuts s'en farà una Exposició al Cau de la Costa Brava a mitjans de Febrer pròxim.

Oportunament es donaran més detalls, indicant el Jurat que haurà de senyalar els premis, i si s'en concedeixen més.

S'admetran treballs fins el 10 de febrer. Aquests es deuran entregar al Museu tots els dies feiners de 7 a 8 del vespre, on es facilitaran al mateix temps tots els detalls que calguin.

CONSULTORI
MEDIC-QUIRURGIC

JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES
MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL — CIRURGIA DELS ÓSSOS
DIAGNÒSTICS

TRASLLADAT:
Plaça Constitució, 7, prals.

Girona

MUSICALS

Concert benèfic

Hom confia serà un èxit dels més falaguers el concert que a benefici dels més pobres més vells de Palamós i Sant Joan tindrà lloc el proper dimarts, dia 23, a dos quarts de deu del vespre en el «Teatre Carme».

Degut al fi totalment benèfic d'aquesta simpàtica vetllada d'art, els organitzadors creuen, a més de l'apoi de totes les classes i estaments socials d'ambdues viles, en l'ajuda caritativa de totes les societats recreatives i culturals de Palamós i Sant Joan, assistint llurs socis al concert, i cooperant així, ben a cor, a una tan humanitària festa.

Per nostra part, creiem també que, a més de contribuir a un acte tan noble, els assistents al concert fruïran d'una magnífica vetllada, doncs els distingits elements que hi prenen part són tota una garantia de bona tècnica i magnífica execució

Heu-vos ací el PROGRAMA:

I

BEETHOVEN Sonata n.º 5 (dita "La Primavera")
 Allegro - Adagio - Scherzo - Rondó
 Srta. Carme Camós, pianista,
 i Sr. Germà Sàbat, violinista

II

CHOPIN Fantaisie-Impromptu
 GRANADOS Mazurca (de "Escenas Románticas")
 ALBÉNIZ Pavana-Capricho
 CHOPIN Valse n.º 11
 Per la Srta. C. Camós

III

FALLA Jota (amb sordina)
 CHAMINADE Serenade Id.
 PARADIS Sicilienne Id.
 BRAHMS Walzer Id.
 GRANADOS Intermezzo (de "Goyescas")
 KREISLER Liebesfreud

Srs. G. Sàbat i Ramon Casas, pianista

Piano mitja-cua PLEYEL cedit galantment per l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA

Crònica Local

Estem a ple hivern. Dies boirosos i humits primer i després assolellats i amb fortes fil·lades de tramontana. El fret és intens, i si be deixa pendre el sol en el passeig després de dinar, en canvi a la nit convida a no moure's del costat de la llar.

El celebrat artista, resident de fa anys a Palamós, En Francisco Vidal, ha estat premiat en el concurs exposició «La Masia Catalana» organitzat per el grup excursionista «Tagamanent», per els seus apreciats dibuixos a ploma, amb els quals tan s'hi distingeix. Ho celebrem coralment.

La Direcció General de Sanitat convoca un concurs voluntari per proveir, per anti-guetat, la vacant de Director de Sanitat exterior del port de Palamós, entre altres.

En el departament de Foment han informat que havia estat treta a subhasta la execució de les obres del dragat del Port de Palamós.

«L'Associació de Pescadors» ha acordat nomenar President honorari, per efecte de la seva meritíssima actuació en diferents circumstàncies, el Sr. Manuel Muñoz López, Ajudant de Marina d'aquest Tros.

En Francisco Soler ha traslladat el taller de cerralleria al carrer de Llevant, davant l'Escola dels nois.

Com indicàvem en l'edició anterior, el diumenge dia 7 va tenir lloc en el «Teatre Carme» l'acte de propaganda de «Palestra» l'agrupació barcelonina quina delegació s'ha constituït de poc en nostra vila.

Parlaren Josep Mundet Perpinyà, Eusebi Isern Dalmau, Carme Espinosa i Octavi Saltor, davant de regular concurrència.

Enguany la diada de Santa Llúcia, Patrona de les modistes ha estat celebrada amb

més animació que en anys anteriors.

Al matí, en l'església parroquial es celebraren els festeigs religiosos que culminaren la novena dedicada a la Santa.

A la tarda al «Centre Federal», i a la nit a «El Port» donàren lluits balls que es vegéren ben concorreguts.

Com cada any, ha revestit gran solemnitat la festa de la Puríssima en nostra Parroquial Els sermons de la novena celebrada al seu honor han estat a càrrec del orador sagrat Mn. Artur Rovira, Pvre. i durant les llüdes funcions el cor de l'Associació de Filles de Maria, baix la acertada direcció del mestre En Ramón Casas, ha interpretat bellament escollides lletres marianes.

El dimarts, dia 16 del corrent desembre, va ésser proclamat públicament l'estat de guerra a nostra vila. Ja fosc, altre pregó del nunci posà en coneixement dels palamosins s'ha fet càrrec del comanament de la vila el Tinent de la Guàrdia Civil, aquí resident.

L'«Associació de Música de Palamós» celebrà reunió general extraordinària el dijous dia 4, amb escassíssima concurrència, malgrat estar anunciat en les fulles de reunió es declararia segona convocatòria a la mitja hora i pendrien acords prescindint del número dels concurrents.

Dits acords foren donar per acabada la tasca cultural de l'«Associació» obligada a això per manca d'ajut pecuniari i moral.

Els efectes propietat de l'«Associació» deuran ésser venuts per pagar les quantitats que es deuen en varis conceptes.

Continuen amb activitat les obres de pavimentació del carrer Major. El primer tros té fetes les aceres i encimentat del paviment central, i actualment s'estan fent les aceres i arrançant el nivell en el segon tros.

El Magnífic Ajuntament acordà fer pavimentar també de la mateixa faïso la Plaça de la Constitució, Plaça del Forn, part del carrer de Notaries, carrer de la Murada, i part del carrer de Munt, i actualment bon nombre d'obriers estan treballant en la majoria de dits carrers.

No cal dir que aquestes obres han estat molt lloades per tots els que s'interessen per el bon aspecte i urbanització de la vila.

En els cinemes, res de nou han passat en aquesta tongada. En el «Carme» els dies 6 i 7 passàren *El príncipe Fazil*, quin argument s'aparta de la vulgaritat, i *Hampa*. En el «Econòmic» *El Remolque* i *el Capitàn fanfarrrón*. A l'endemà, *Valor* i *Madame Pompadour* en el «Carme» i «*Soledad*» en el «Econòmic».

Els dies 13 i 14 del corrt. el «Carme» projectà *Odissea de una Duquesa*, anunciada amb rebombori, que defraudà completament; en canvi *La Rosa de Irlanda*, posada en segon terme, va plaure per lo poc comú del tema i excel·lent interpretació.

En el «Econòmic» passàren *Jimmi el Misterioso* i *La Esclava del lujo*

El dia 31 del corrent fineix el plaç reglamentari per passar la revista militar els reservistes de l'Exèrcit i Armada.

A nostres volguts subscriptors, anunciants i llegidors de «Marinada» i llurs famílies desitgem unes bones Festes de Nadal curules de benhaurances.

Registre Civil

Mes d'Octubre

Naixements: Sebastià Fontanet Fontanet, Manuela Moliner Cruañas, Hortènsia Sans Darner, Teresa Forné Gómez, Neus Quintana Plana, Rosa Granés Serrat, Claudi Valls Moreno, Isabel Ruiz Mas, In. Mercader Dalmé, Josep Casanovas Rupidera. —TOTAL 10.

Matrimonis: Narcís Caner Casanovas amb Maria Cantó Tauler, Segundo Salichs Bofill amb Maria Bernadó Canal, Enric Goiri Revilla amb Justa

Navarro Gràcia, Ramir Castelló Suquet amb Dolors Rabassedas Gandol. —TOTAL, 4.

Defuncions: Maria Pagès Vidal, 87 anys, vídua; Maria Casagràn Servià, 8 anys. —TOTAL, 2.

Mes de Novembre

Naixements: Antoni Esteve Planellas, Laura Mateu Vidal, Angela Puig Cufinyà, Josepa Crosa Pruneda, Francesc Pellicer González. TOTAL, 5

Matrimonis: Santiago Camós Sais amb Carme Costa Ribera, Andreu Albertí Ribot amb Josepa Alvarez Cazorla. TOTAL, 2.

Defuncions: Andreu Lladó Collell, d'edat 3 mesos. TOTAL, 1.

Moviment del Port

Mes d'Octubre

VAPORS NACIONALS

Ampurdán (8 vegades), *Berga* (2 vegades), *Cabo Blanco*, *Cervera*, *Cabo Sacrutif* (dues vegades), *Espanoleta*, *Vilafranca*, *Villa Sanjurjo*, *Cabo Cervera*, *Lanford*. Total, 10.

VELERS NACIONALS

Ramona, *Fernando Gasset*, *Pepito*, *Félix Martí*, *Virgen del Carmen Pastora*, 2.º *Cervol*, *María Asunción*. Total, 7.

VAPORS ESTRANGERS

Hinnoy, *Estrella*, noruegs; *Eudora*, italià; *Yelkenci*, turc. Total, 4.

Mes de Novembre

VAPORS NACIONALS

Ampurdán (7 vegades), *Arriluce*, *Berga*, *Cabo Carvoeiro*, *Vilafranca*, *Cabo La Plata*, *Cervera*, *Cervantes*, *Marqués del Turia*. TOTAL, 9.

VELERS NACIONALS

Ramona, 2.ª *Carmencita*, *Virgen del Carmen Pastora*. TOTAL, 3.

VAPORS ESTRANGERS

Lafcomo, yanqui; *Arsa*, italià; *L. A. Christensen*, *Augvald*, noruegs; *Mont Genève*, francès; *Nanci*, danès. TOTAL, 6.

J. Cabarrocas-Lluch

Tráfico Internacional
Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port-Bou - 4 CARRER TEATRE

Cerbère - AVENUE JOFFRE.

Irún - 3 PLAÇA PI MARGALL 3

Hendaye - AVENUE DE LA GARE

Casa central:

Via Layetana, 28
BARCELONA

Telèfon 18767

TELEGRAMS

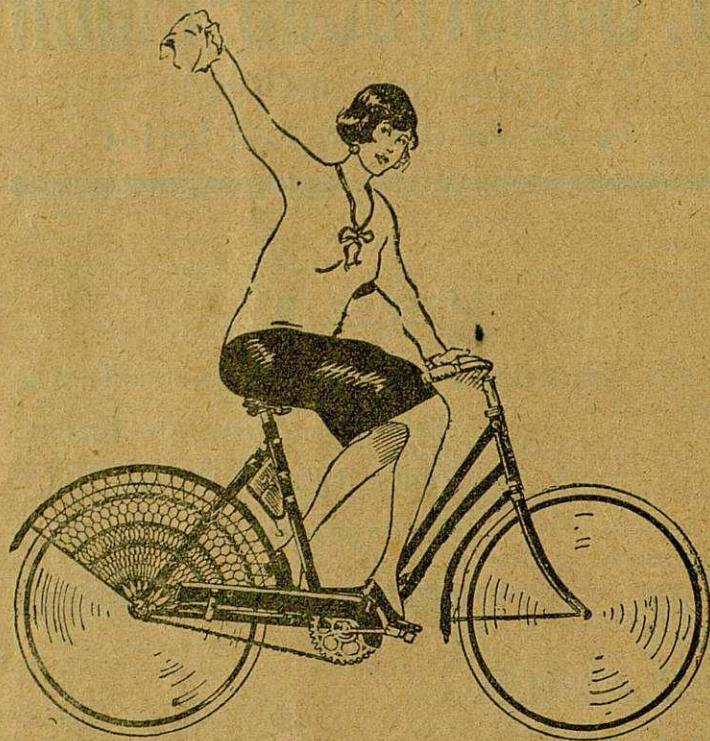
Cabarrocaslluch

Clave A B C 6.ª edició

Corresponsals a Paris:

Transports Internationaux Schenker & C.º
59 Boulevard de Strasbourg - Paris.

SANROMÁ

CICLES-MOTOS-ESPORTS

Accesoris - Recanvis - Reparacions

Demani el catàleg corresponent a:

A. SANROMÁ

BALMES, 62 - Zelegrames: CICLOSANROMÁ
Telèfon 12303

BARCELONA

Royal Sport-Bar

CAFE i LICORS : Begudes de les millors marques

Carrer Eixamplis :: PALAMOS

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI
NOYA

Instal·lacions
per aigua, gas i
electricitat.

reparacions
de Maquinària

Carrer Major

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242 Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

Hotel i Caf  TRIAS

SITUACIÓ IMMILLORABLE,
DAVANT DE LA MAR, DE
L'ESTACIÓ, DEL PASSEIG
I AL COSTAT DE L'ADMI-
NISTRACI  D'AUTOMOBILS

Garatx

HABITACIONS CONFORTA-
BLES :: ESPLENDID SAL -
:: MENJADOR ::
MAGNIFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

Tel f. 35

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria Prat S. A.

Trajos del pais i anglesos

Telèfon 11267

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT
— Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de
metall d'impremta. — Numeradors de mà i de platina — M -
quines de cosir amb corxets i fil-ferro rod  i pl  sistema
GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de
Caixes de cartó — Les millors Màquines de cosir amb fil
textil sistema EGGER. — Instal acions completes d'impremtes.
— Màquines noves i RECONSTRUIDES per IMPREM-
TA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIÓ.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

C sa C. Gorchs i Esteve e Barcelona